DE MARES A FILLES
La transmissió del patriarcat

Elisenda Díaz Garcés
Doctoranda de Teoria literària a la
Universitat Autònoma de Barcelona

AUDRE LORDE

1934-1992

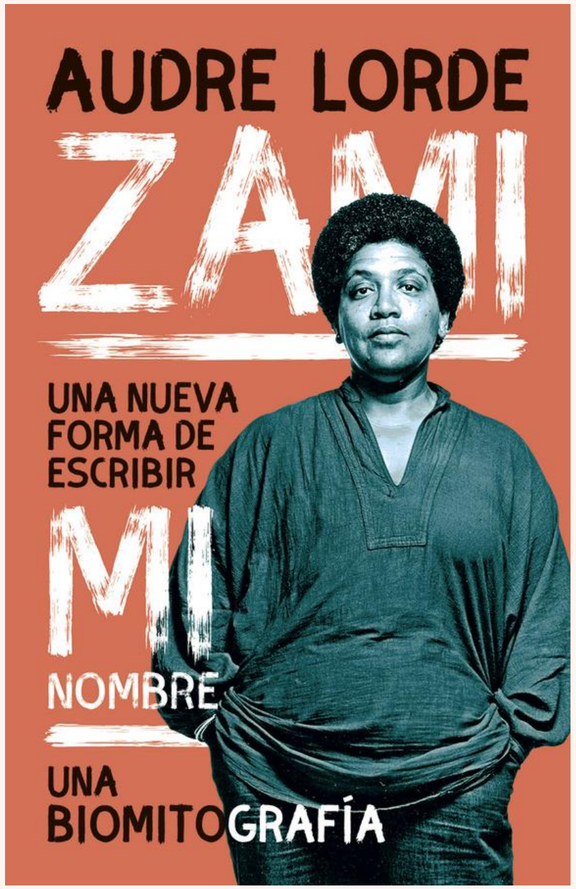

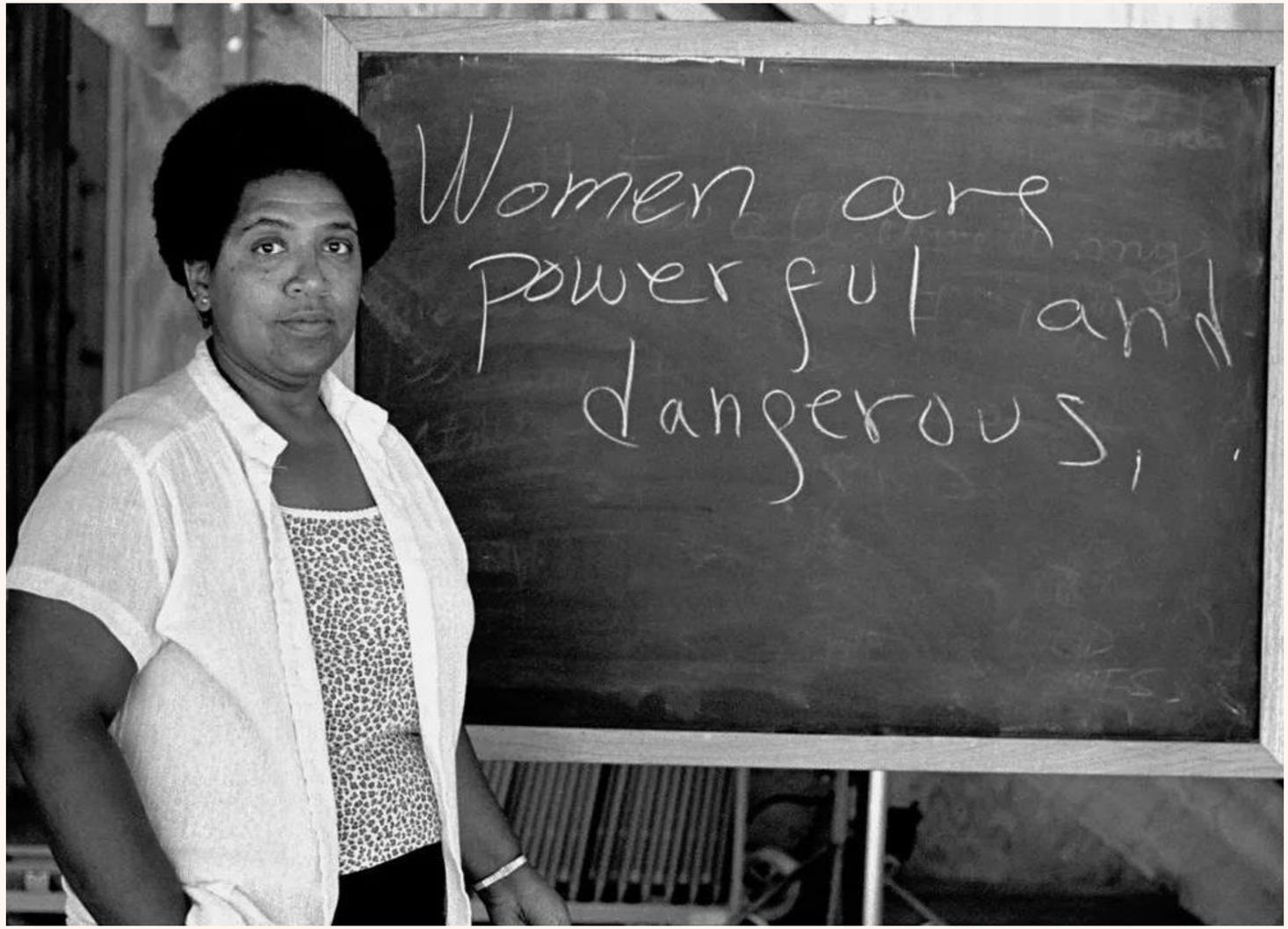

"De muy niña recuerdo que me amilanaba un ruido en particular, una especie de carraspeo gutural áspero y ronco, porque a menudo anunciaba un asqueroso escupitajo gris que acababa aterrizando en mi abrigo o en mi zapato al instante siguiente. Mi madre, a veces echaba pestes contra aquella gente vulgar que no tenía nada mejor que hacer que escupir al aire ni modales para reprimirse, estuviera donde estuviera; comentario con el que pretendía que yo pensara que la humillación a la que me acababan de someter era puramente fortuita."

"Habían pasado muchos años de aquello cuando, en una conversación, le pregunté: “¿Te has dado cuenta de que la gente ya no escupe al aire tanto como lo hacía antes?”. Y la mirada que me echó mi madre me hizo saber que me había adentrado sin querer por uno de aquellos lugares secretos de sufrimiento que nunca había que volver a mencionar. Pero cuando yo era una niña, era muy típico de mi madre que, puesto que no podía evitar que la gente blanca escupiera a sus hijas porque eran Negras, ella insistiera en que lo hacía por otro motivo."

Audre Lorde. *Zami, una nueva manera de escribir mi nombre.* Capitán Swing: p. 35.

QUÈ PODEN FER LES MARES DAVANT LES AGRESSIONS, ABUSOS O DISCRIMINACIONS QUE LES FILLES PATEIXEN O PODEN PATIR?

Quan les filles encara no han comprès ni assimilat el sexisme o racisme sistemàtic, l'estima i la voluntat de **protegir física i moralment** s'expressa en la invenció d'una realitat innocent (no-violenta).

Tot i això, aquest relat no ajuda durant molt de temps als infants. Ja que, tot i no entendre-ho, la petita Audre Lorde ja ha sigut víctima d'agressions racistes.

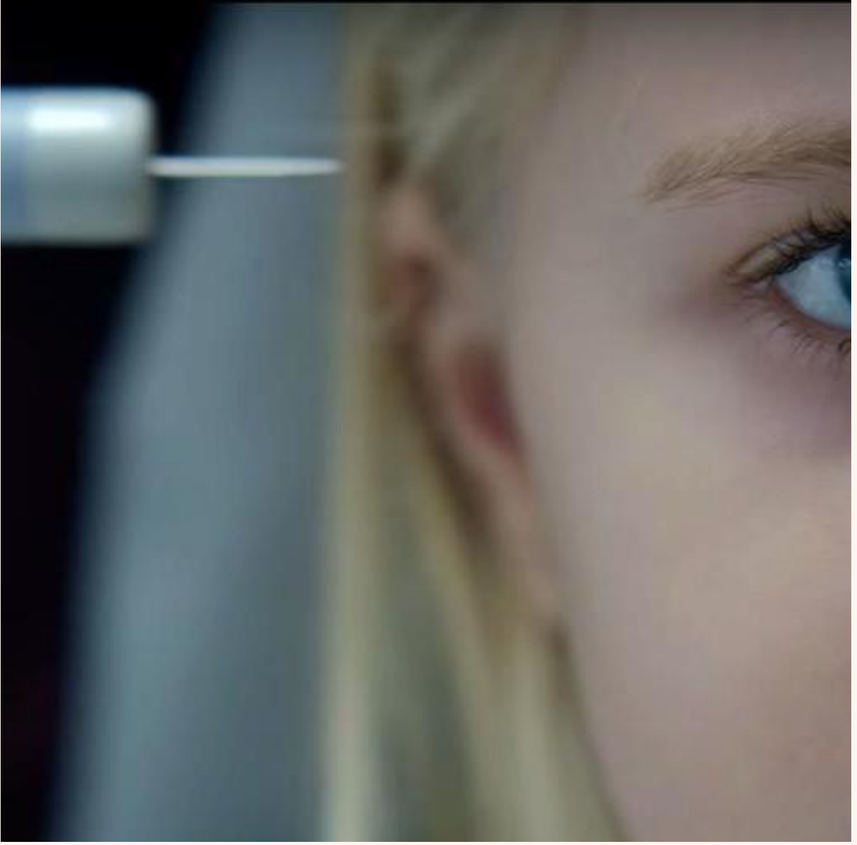

ARKANGEL o la mare sobreprotectora

Black Mirror, temporada 3

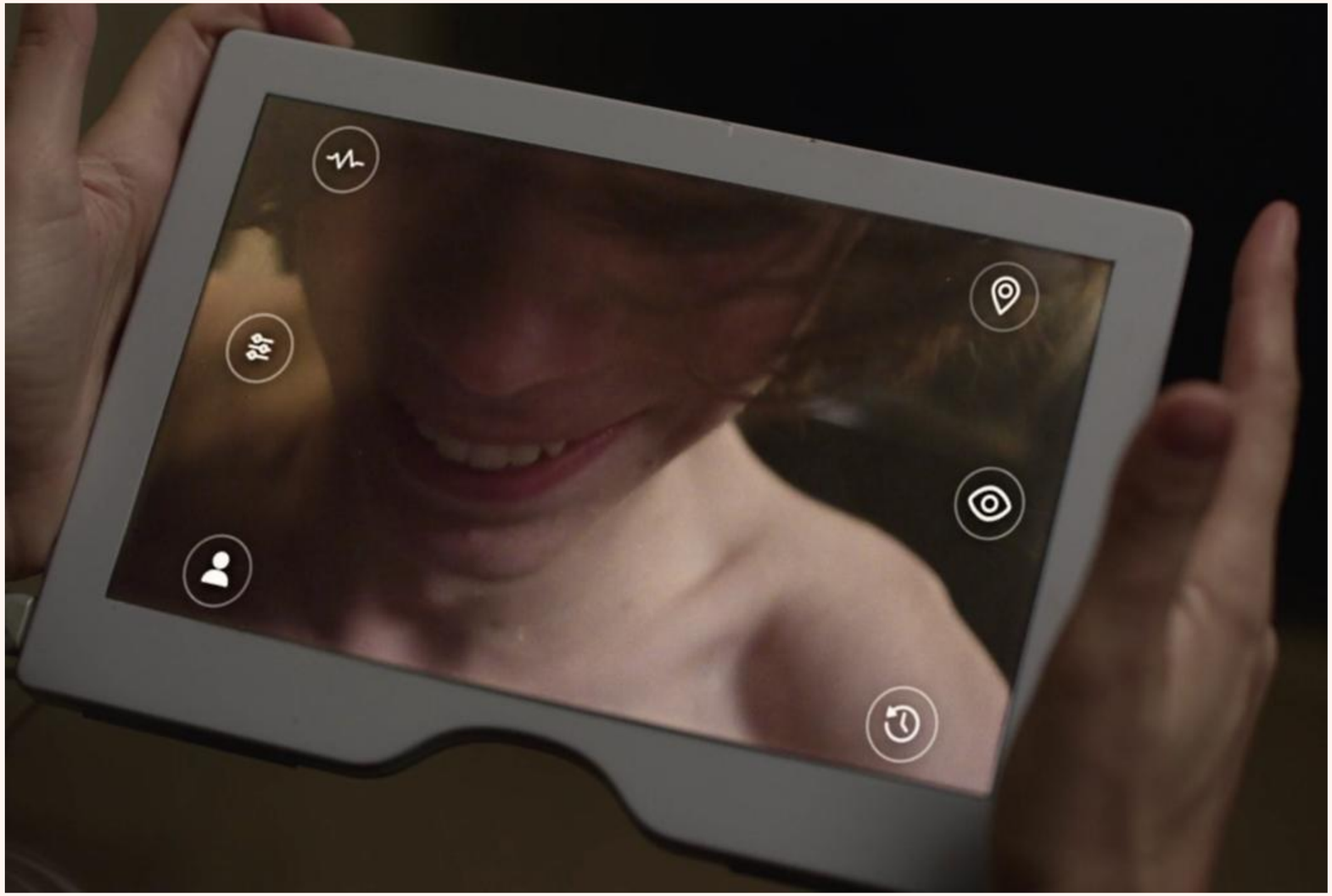

“Jo només volia el millor per tu”

L'àngel de la guarda és aquell que acompanya i escolta, no el que, per protecció, censura i tergiversa la realitat.

La sobreprotecció maternal, per una part, crea un lligam de dependència fruit de la inseguretat. Per altra, a les filles els hi pot costar assumir les responsabilitats adultes.

PODEN LES MARES EVITAR QUE LES SEVES FILLES PATEIXIN AGRESSIONS?

PODEM CANVIAR LA REALITAT DE LES VIOLÈNCIES QUOTIDIANES?

“Déjame que te levante, preciosa, para que veas mejor”, me dijo, y enseguida sentí sus gruesos dedos que parecían salchichas agarrarme por las costillas y levantarme por encima de las volutas de repugnante humo de puro hasta el borde de las estanterías llenas de tebeos de Bugs Bunny y de Porky Pig.

(...)

Sus malvados dedos se movían furtivamente de arriba abajo por mi cuerpo, atrapados entre su insistente panza y el borde de la caja. Cuando por fin me soltó y me dejó bajar al bendito suelo, me sentí sucia y asustada, como si hubiese participado en algún ritual indecente.

Los dedos blandengues y la barriga nauseabunda eran el precio que yo tenía que pagar por un ejemplar roto y sin portada de un viejo tebeo de Bugs Bunny. Durante años tuve pesadillas en las que me levantaban hasta el techo y no había manera de que pudiera bajar.”

Audre Lorde. *Zami, una nueva manera de escribir mi nombre.* Capitán Swing: p. 80.

EL CONTE DE LA CAPUTXETA VERMELLA
O
LA TRANSMISSIÓ DE LA POR MITJANÇANT EL MITE DE LA VIOLACIÓ

1: la violació succeix fora de casa, especialment a la nit, i en són responsables persones desconegudes (el violador darrera del matoll).

2: les dones ho poden evitar si duen a terme estratègies de prevenció (vestir o no d'una manera concreta, anar o tornar per un camí en concret, no parlar amb desconeguts, activar la ubicació...) o de defensa (portar spray de pebre, etc.).

CONSEQÜÈNCIES DE LA TRANSMISSIÓ DE LA POR

Viure amb por, restringir actes de llibertat, aplicar protocols de prevenció constants i esgotadors.

Les nenes i dones se senten responsables de les violències de les que són víctimes, ja que, segons el mite, “ho podrien haver evitat” si no haguessin begut, si no haguessin sortit, etc.

Distracció del problema real: **qui** perpetúa la violència, intimidació i assetjament sexual.

POT UNA MARE EVITAR QUE LA SEVA FILLA PATEIXI UNA AGRESSIÓ? POT QUALSEVOL DONA EVITAR UNA AGRESSIÓ SEXUAL?

Les agressions sexuals es produeixen perquè hi ha persones que abusen sexualment de les dones, no perquè aquestes facin o deixin de fer certes coses.

Segons estudis, menys d'un 2% de les violacions les duen a terme homes desconeguts per a la víctima.
La resta són parelles, amics, familiars, amics de familiars, professors, monitors d'extraescolars, metges...

Aquestes són les situacions de violència sexista quotidianes

La preocupació, vigilancia i el temor que traslladen les mares a les seves filles pot resultar inútil davant les agressions quotidianes.

L’abús es troba a tot arreu.

#SEACABÓ

L’escriptora i periodista feminista Cristina Fallarás ha fet una crida perquè totes les dones expliquin les experiències d’abús de poder i abús sexual que han viscut a les seves vides i als llocs de treball.

La majoria dels casos són experiències de menors.

HEM DE PROPORCIONAR EINES PERQUÈ LES NENES PUGUIN DETECTAR LES VIOLÈNCIES SEXISTES I DE GÈNERE QUOTIDIANES.

HEM DE CONEIXER ELS MITJANS QUE TENIM A L'ABAST PER DENUNCIAR ACTES DE VIOLÈNCIA MASCLISTA.

HEM DE CREAR XARXES D'INTIMITAT I CONFIANÇA ENTRE DONES DINS DE LA FAMILIA PERQUÈ LES FILLES HO PUGUIN EXPLICAR SENSE POR A SER JUTJADES O DESACREDITADES.

LES FILLES HAN DE SABER QUE QUALSEVOL ACTE QUE AFECTI EL SEU DIA A DIA AMB POR, INCOMODITAT I PRIVACIÓ SÓN ACTES DE VIOLÈNCIA.

TOTES HEM DE SER CONSCIENTS QUE SOM VÍCTIMES -NO RESPONSABLES NI CULPABLES- D'AQUESTES AGRESSIONS.

PROBLEMÀTIQUES

COM EXPLICAR A UNA FILLA QUE AL LLARG DE LA SEVA VIDA PATIRÀ AGRESSIONS SEXUALITZADES?

QUIN ÉS EL MOMENT EN QUÈ LES NENES HAN DE PERDRE LA INNOCÈNCIA PER SER CONSCIENTS DE LES VIOLÈNCIES QUE PODEN PATIR?

NOMÉS EL PAS DEL TEMPS, EL DIÀLEG ÍNTIM AMB ALTRES DONES I LA REVISIÓ DELS FETS DE LA NOSTRA VIDA ENS PERMETRÀ A CADASCUNA SER CONSCIENT DE LES INJUSTÍCIES QUE HEM PATIT.

LES MARES NO SÓN LES RESPONSABLES DE LES VIOLÈNCIES QUE PATEIXEN LES FILLES

L’educació sexual a nens i nenes és fonamental.

En lloc de continuar transmetent la por a les nenes i la desconfiança cap als relats de les víctimes d’abús, ens hauríem de començar a preguntar pel missatge que transmetem als fills masculins.

Moltes gràcies

@old_cinema_ladies

lagataparda_3